

Kulturhistorisk inventering av gravkapell i
Linköpings stift 2010

ÖDESHÖGS GRAVKAPELL

Ödeshögs socken
Ödeshögs kommun
Linköpings stift
Östergötlands län

ÖSTERGÖTLANDS LÄNSMUSEUM

Raoul Wallenbergs plats • Box 232 • 581 02 Linköping • Tel 013-23 03 00 • Fax 013-14 05 62
info@ostergotlandslansmuseum.se • www.ostergotlandslansmuseum.se

ÖDESHÖGS GRAVKAPELL

Kulturhistorisk inventering av gravkapell i Linköpings stift
Delrapport oktober 2010

Inledning	2
<i>Bakgrund</i>	2
<i>Syfte</i>	2
<i>Kulturminneslagen</i>	2
<i>Kulturhistorisk bedömning</i>	2
<i>Inventeringens uppläggning och rapport</i>	3
ÖDESHÖGS GRAVKAPELL	4
Historik.....	4
<i>Begravningsplatsen/kyrkogården</i>	4
<i>Gravkapellet</i>	5
Beskrivning	7
<i>Begravningsplatsen/kyrkogården</i>	7
<i>Gravkapellets närmiljö</i>	8
<i>Gravkapellets exteriör</i>	8
<i>Gravkapellets interiör</i>	10
Kulturhistorisk bedömning	13
<i>Begravningsplatsen/kyrkogården</i>	13
<i>Gravkapellet</i>	14
<i>Att särskilt tänka på vid förvaltningen</i>	14
Befintliga skyddsformer	15
Källor	15
<i>Kartor</i>	15
Händelselista	15
Källor	15

Inledning

Bakgrund

Med utgångspunkt i ett behov har förbättrat kunskapsunderlag har stiftsövergripande kulturhistoriska inventeringar av bl a kyrkor, kyrkomiljöer och kyrkogårdar genomförts med början år 2002. Som ett led i detta arbete inventeras under år 2010 gravkapell på begravningsplatser/kyrkogårdar, som ej ligger i anslutning till kyrkor. På uppdrag av Linköpings stift utför Östergötlands länsmuseum inventeringen inom Östergötlands län. Arbetet bekostas av medel från den kyrkoantikvariska ersättningen. Samtliga gravkapell ligger på kyrkogårdar/begravningsplatser hörande till Svenska kyrkan och som omfattas av kulturminneslagen. Lagen gäller de begravningsplatser som är tillkomna före utgången av år 1939 och ytterligare några som skyddas genom särskilt beslut av Riksantikvarieämbetet.

Syfte

De stiftsövergripande inventeringarnas syfte är:

- att lyfta fram och öka förståelsen för kyrkans kulturvärden och att främja kontakterna mellan kyrkan och kulturmiljövården
- att skapa ett underlag för församlingarnas/samfälligheternas planering och förvaltning av kyrkan/kapellet och för vård- och underhållsplaner
- att sammanställa ett enhetligt och tillgängligt kunskapsunderlag med beskrivning av och historik för den enskilda kyrko/kapellbyggnaden samt en bedömning av de kulturhistoriska värdena. Inventeringen blir samtidigt en samlad dokumentation och överblick av kyrkobyggnader/kapell och kyrkomiljöer i stiftet från 2000-talets första decennium.
- att skapa ett underlag för handläggning av kyrkoantikvariska ärenden och för bedömning av var det är särskilt viktigt att stödja insatser med kyrkoantikvarisk ersättning.

Kulturminneslagen

Enligt Lag om kulturminnen m.m. (SFS 1988:950) skall Svenska kyrkans *kyrkobyggnader*, *kyrkotomter* och *begravningsplatser* vårdas och underhållas så att deras kulturhistoriska värde inte minskas. Tillstånd måste sökas hos länsstyrelsen för att göra väsentliga förändringar av kyrkobyggnaden.

Kulturhistorisk bedömning

Den kulturhistoriska bedömningen görs utifrån principer som tagits fram av representanter för Linköpings stift, länsstyrelserna i Jönköpings, Kalmar, och Östergötlands län samt läns museerna i Östergötlands, Jönköpings och Kalmar län. En kulturhistorisk bedömning är aldrig definitiv utan hela tiden föremål för omvärderingar. Bedömningen utgår från såväl det enskilda gravkapellets värden som miljön i sin helhet, men också till värden i förhållande till andra gravkapell i stiftet. Inför väsentlig förändring skall tillstånd inhämtas från länsstyrelsen och varje ärende behandlas där från fall till fall. Den kulturhistoriska bedömningen kan ingå som underlag för beslut om vilka åtgärder som kan vara berättigade till kyrkoantikvarisk ersättning.

Inventeringens uppläggning och rapport

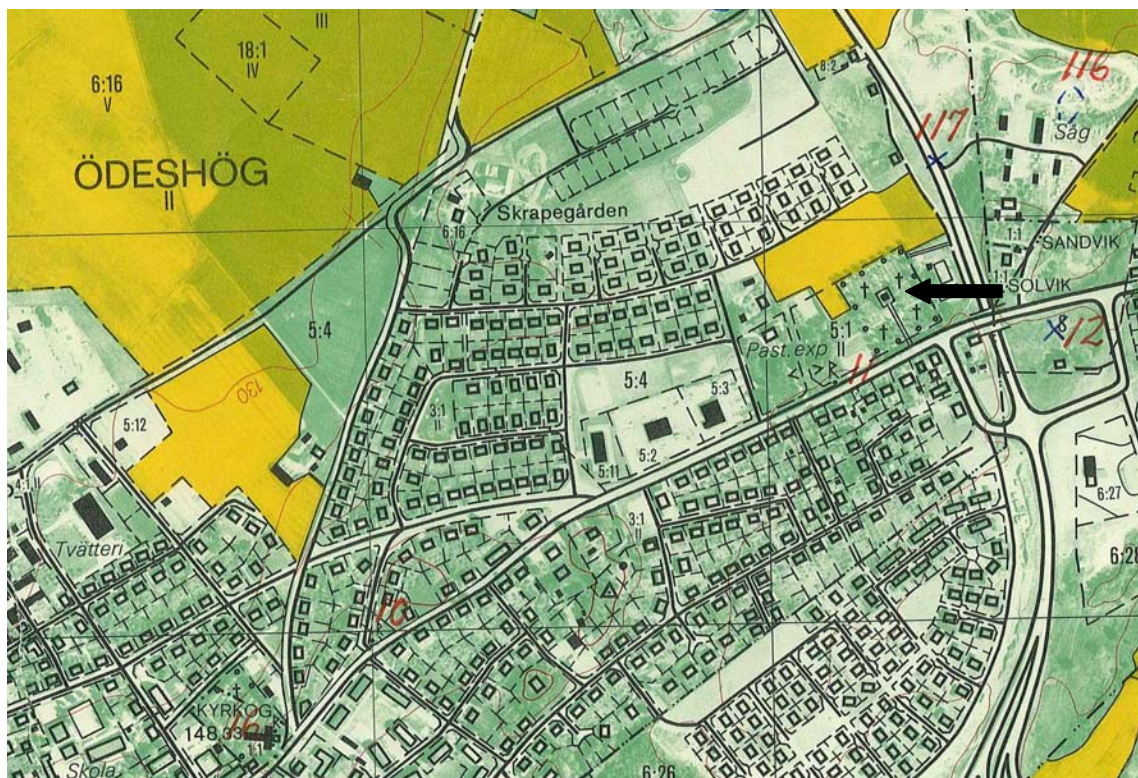
Rapporten består av en historik över gravkapellet, en beskrivning av exteriör och interiör, fotografier och en kulturhistorisk bedömning. Arbetet har varit uppdelat i en fältdel med inventering och fotografering samt en arkivgenomgång av i första hand läns museets topografiska arkiv. Uppgifter har vidare hämtats från aktuell litteratur däribland hembygds litteratur. Fastighetskarta har hämtats från lantmäteriets hemsida (www.lantmateriet.se). De i rapporten redovisade arkivuppgifterna utgör en sammanfattning av genomgångna arkiv och ska inte ses som en komplett beskrivning av händelser i gravkapellets historia. Arbetet inkluderar en omfattande fotodokumentation varav endast en mindre del är presenterad i denna rapport. Delar av inventeringsmaterialet görs tillgängligt via Kulturmiljövårdens bebyggelseregister, vilket är ett informationssystem som förvaltas av Riksantikvarieämbetet (www.raa.se).

Fältarbetet, fotografering och rapportsammanställningen har utförts av antikvarie Anita Löfgren Ek vid Östergötlands läns museum. Rapporterna finns tillgängliga på Linköpings stift, Länsstyrelsen i Östergötlands län, Östergötlands läns museum samt på respektive kyrklig samfällighet.

ÖDESHÖGS GRAVKAPPELL

Ödeshög 5:1, Ödeshögs socken och kommun, Lysings härad, Östergötlands län och landskap, Linköpings stift.

Begravningsplatsen i Ödeshög ligger ca 1 km nordöst om kyrkan och kyrkogården. Gravkapellet invigdes 1927 och är uppfört efter ritningar av arkitekt Göran Pauli, Stockholm. Det är byggt i tegel med putsade fasader avfärgade i vitt. Entrépartiet i sydöst och fasaden runt altarfönstret i nordväst är rusticerat. Taket är format som en huv med indragna partier och krönt med en fyrkantig lanternin. Både tak och lanternin är täckta med stavspån. Interiören präglas av den ursprungliga öppna takkonstruktionen och restaureringen 1976.

Utsnitt ur ekonomiska kartans blad 084 16, Ödeshög, 1983. Gravkapellet ligger vid pilen.

Historik

Begravningsplatsen/kyrkogården

Sammanfattande historik, i övrigt hänvisas till separat rapport om Ödeshögs begravningsplats.

Arkitekt Göran Pauli, Stockholm, fick i uppdrag att rita en ny begravningsplats för Ödeshög. I läns museets arkiv finns en del ritningar, även till kyrkogårdsgrindar. I januari 1928 skedde den första begravningen på Ödeshögs begravningsplats. En anledning till att anlägga den nya begravningsplatsen var att kyrkogården vid kyrkan var fullbelagd. Till en början gjordes inte mer än de nödvändigaste planeringarna utav kyrkogården. Sedan genomfördes en omläggning utav den gamla kyrkogården och den nya började förfalla. Under början av 1950-talet började återigen den gamla kyrkogården att bli fullbelagd och 1953 genomfördes en nyplanering av

begravningsplatsen. Omgestaltningen ritades av trädgårdskonsulent Erik Lind, Linköping. Kyrkogården delades in i fyra kvarter med häcksystem och plattsatta gångar. Framför gravkapellet byggdes spegeldammen och kalkstensplattorna vid entrén lades ut.

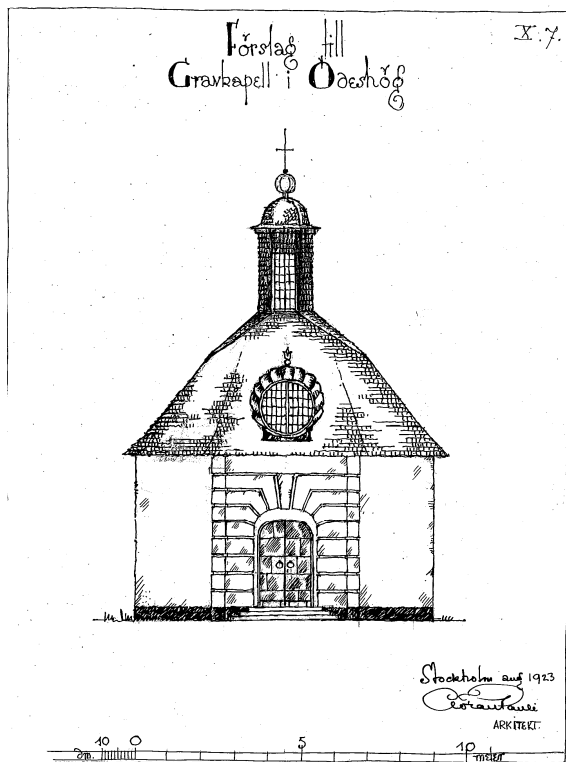

Spegeldammen framför gravkapellet.

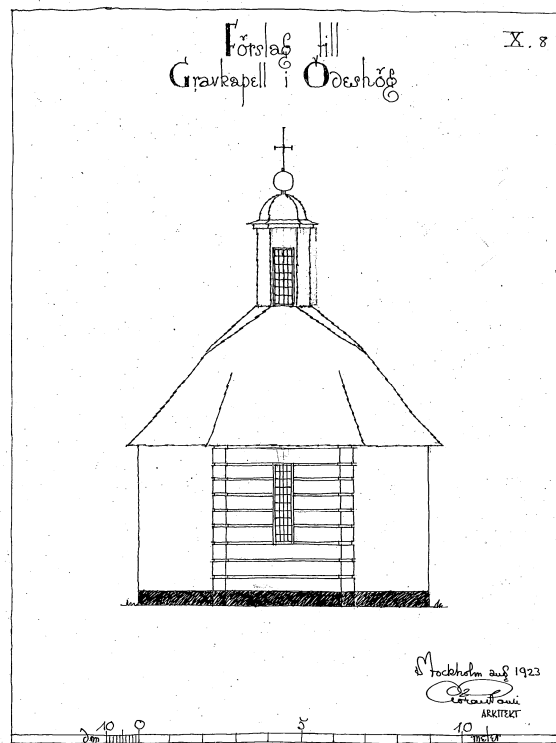
Gravkapellet

Originalritningar, skisser och en omfattande korrespondens som gäller anläggande av begravningsplatsen och uppförande av gravkapellet förvaras i Östergötlands läns museums topografiska arkiv.

Gravkapellet, liksom den nya begravningsplatsen, ritades av Göran Pauli, som var arkitekt vid Kungliga Byggnadsstyrelsen i Stockholm. Ritningarna fastställdes av Kungliga Byggnadsstyrelsen 1924. Till handlingarna hör en arbetsbeskrivning från 1923. Där framgår bl a att byggnaden ska uppföras av tegel på en grund av betong. Tegelmurarna ska putsas utvändigt med grov puts och vitkalkas. Även de rusticerade partierna ska utföras i tegelmurning och pustas som ytterväggen i övrigt. Yttertrappan ska vara av granit på gjuten betonggrund, tak och lanternin täckas med tjärade firuspån och det runda fönstret på ingångssidan ska ha en faconerad ram i driven svartplåt. Fönster ska förses med svagt färgat glas (antikglas) i blyspröjsar. Portarna av furu kläs på utsidan med svartplåt (ev. kopparplåt). I interiören ska taklist och valv målas med matt oljefärg eller putsas som rummets väggar i övrigt. Fönsterkupan ska skära in i valvet och dessutom finns fyra fönster i taklanterninen och ett fönster över altaret. Golvet ska utföras av golvtegel med två stegs förhöjning framför altaret och ett stegs förhöjning utefter sidoväggarna för att erbjuda bättre möjlighet för alla att kunna följa jordfästningsceremonien. Byggmästare blev C A Johansson från Ödeshög.

Originalritning till entrésidan.

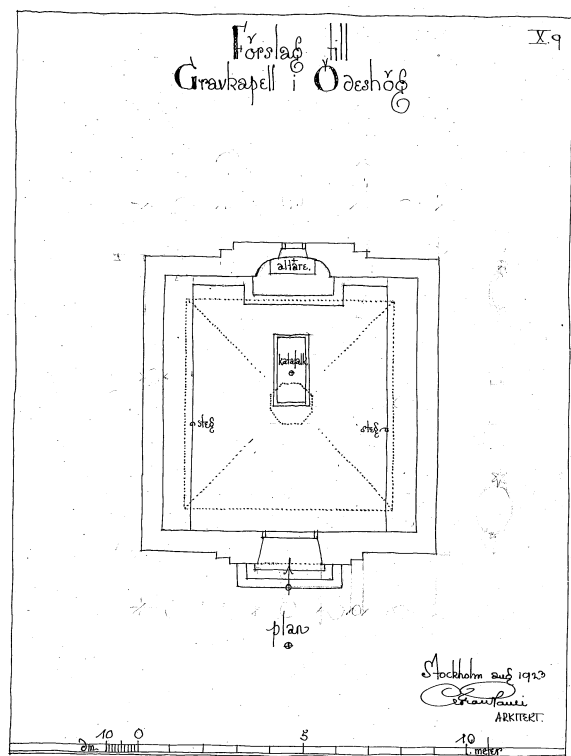

Originalritning till baksidan.

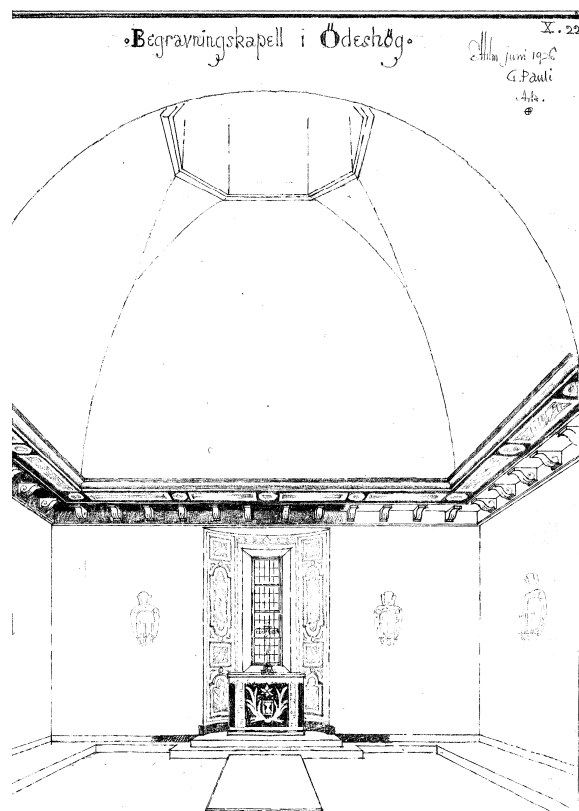
Enligt korrespondensen var det en del kontroverser och osäkerhet under byggets gång. I ett brev skriver t ex kommittéordförande Johan Wernborg att murarna är nästan manshöga och nu ber han att "Herr Arkitekten" ska ha godheten att skicka detaljritningar på taket snarast ske kan". Av flera brev att döma, verkar det som om församlingen trott att de första ritningarna man fick var alla som behövdes, men sedan skriver byggmästare, kommittéordförande och arkitekt fram och tillbaka om ytterligare ritningar.

I ett brev från den 16 augusti 1926 beskriver arkitekten den målning och dekoreringshan tänkt sig av kapellets inre: 1. Innerväggarna kalkas i varmt vitgrå färgton med någon brytning i gult. Nedtill 15 cm hög sockel /svartmålad/ av trä eller målad direkt på putsen. 2. Nischen kring altarfönstret dekorerar i svart och grått på vit botten enligt detaljritning. Själva fönstersmygen och en c:a 10 cm bred rand omkring densamma kalkmålas i ren gulockra eller eventuellt med guldbronsfärg. Fönsterbåge och spröjsar i samma färg som smygen. 3. Taklist oljemålas i svart vitt och grått enligt detaljritning. 4. Taket oljelaceras i vitgrå färgton med någon brytning i blått. Taklanterninens inre ytor oljemålas i rent vitt. 5. För altarbordet antependium i svart kläde eller sammet med silvergrå sidenband och broderi i vitt och grått silke enligt detaljritning. På altarbordet krucifix och mässingsstakar av gammal typ. 6. På väggarna 4 à 6 större mässingslampetter av gammal typ för 2 à 3 ljus vardera. 7. Katafalk av trä utföres enligt ritning och målas i svart med vitgrå profiler.

Troligen murade man även en rökgång i muren för framtida kamin. Arkitekten skickar även över ritningar till bänkar rymmande 44 platser och skåp. De senare är tänkta att få ett sammanhängande överstycke, så att de ser ut som en inbyggd portomfattning. Framför orgeln och ett förrådsutrymme placeras skärmar i stil med bänkgavlar och ryggstycken.

Originalritning på planlösningen.

Originalritning med planerad utsmyckning.

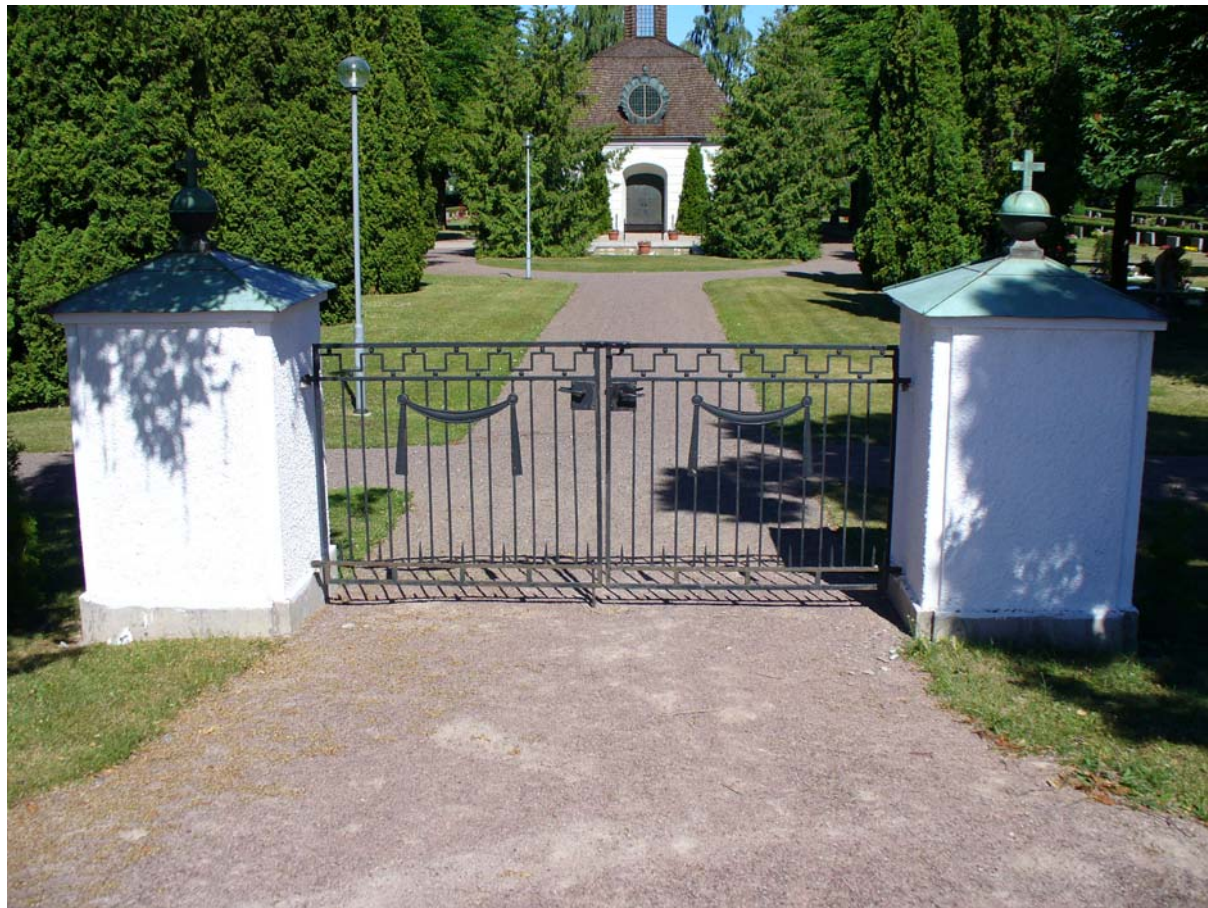
Gravkapellet invigdes 1927. På 1970-talet gjordes en interiör ombyggnad efter förslag från byggnadsingenjör Erik Persson vid Johannes Dahl Arkitektfirma, Tranås. Inför arbetet gjordes uppmättningsritningar. De visar på en planlösning, som i stort sett liknar Paulis originalritning. Altaret flankeras av plats för orgeln och en inbyggnad, troligen desamma som Pauli beskriver. Av uppmättningsritningen framgår det att större delen av utrymmet under gravkapellet var outgrävt, det fanns bara ett kistförvaringsrum som man nådde via en trappa på baksidan. Ombyggnaden innebar att det blev hel källare under kapellet med personalurtymmen, förråd, bisättningsrum och kisthiss. I ceremonisalen gjordes den nuvarande inbyggnaden i sydöst med ett rum för officianten i västra delen. Skillnaden mot idag är att den östra delen, där det är kapprum idag, var avsett för orgeln. Det fanns en ljudöppning i den nya väggen, som i övrigt verkar vara sluten. Organisten använde en dörr ut till vindfånget. I ceremonisalen togs utrymmena invid altaret bort och även själva altaret byggdes om. Nytt golv lades in och bänkar ersattes med lösa stolar. När gravkapellet stod klart 1976 skrev Östgöta Correspondenten att Paulis önskan beträffande färgsättning nu gått i uppfyllelse. Nya lampetter var specialtillverkade hos Fongs i Gränna och utförda av Jan Rendahl, Ödeshög. Golvstakarna var ett verka av Valter Nilsson, Ödeshög och orgeln beskrevs som elektronisk med kyrkton. Mest uppmärksamhet väckte den nya glasmålningen designad av ingenjör Erik Persson, som också ansvarade för restaureringen, och utförd av glaskonstnär Winfried Baier i Tranås.

Beskrivning

Begravningsplatsen/kyrkogården

Utdrag ur rapport om Ödeshögs begravningsplats 2006: Kyrkogården består av nio kvarter A-I. Kvarteren C–G ligger som enskilda områden och har en tydlig avgränsning mot

angränsande kvarter. Kvarter A och B ligger runt kvarter H respektive I. Kyrkogården har en klassicistisk plan, med gravkapellet centralt placerat. Gångar belagda med stensmjöl är symmetriskt utlagda och delar in kyrkogården i kvarter. Lindar utgör trädkrans, flera träd växer även inne på kyrkogården och förstärker kvarterens indelning och särskiljning. Längsmed begravningsplatsens omgärdning har flera gravvårdar stenram.

Huvudgrindarna till begravningsplatsen. De är troligen ritade av Göran Pauli. Foto 2006.

Gravkapellets närmiljö

Gravkapellet ligger i begravningsplatsens huvudaxel i nordväst/sydöst. Grusgången fram till kapellet kantas av tujor och omger gräsmattan runt kapellet. Framför kapellets entré finns en spegeldamm med planteringar. I övrigt omges kapellet av gravkvarter. Marken närmast kapellet är tillgänglighetsanpassad med en förhöjning belagd med sjöstensplattor och avgränsas av pollare och tunn kätting i järn. På begravningsplatsens sydvästra del ligger minneslundan med klockstapel.

Gravkapellets exteriör

Gravkapellet är byggt i tegel med en källarvåning med nedgång i nordväst. Kapellet ligger med huvudentrén i sydöst. Sockeln är putsad, avfärgad i svart, och ligger i liv med fasaden i övrigt. Fasaderna är slätputsade och avfärgade i vitt. Entré och baksidans mittparti runt altarfönstret är markerat med framspringande rusticering i två nivåer. Taket är format som en svagt bruten huv, krönt med en kvadratisk lanternin med konkava hörn. Indragningar i takfallet markerar fasadernas mittpartier. Huv och lanternin täcks av stavspån. Lanterninen kröns av förgyllt klot och kors. Hängrännor och stuprör är av målad plåt. I takfallet över entrén finns en kopparklädd rund takkupa med ett oxöga. Fönstret är tvådelat med träarm, blyspröjsat, försett med stormjärn och med brun- och gröntonade glasrutor. Kupan omges av

Gravkapellet från öster.

Gravkapellet från nordväst.

Taket med indragningar vid entrén.

Den kopparklädda pardörren i entrén.

en dekor i koppar som får kupan att likna en blomma och kröns av en blomkalk. Baksidans smala rakslutna altarfönster har en öppningsbar ytterbåge med träram och hel ruta av katedralglas. Lanterninens fyra fönster med träbågar är höga och småspröjsade med snickerier målade i en mörk kulör. Huvudentrén i sydöst har en korgbågig portal med kopparklädd

pardörr. Dörren är rutindelad med band i koppar och på banden finns oregelbundet placerade blommor i koppar. En trappa av kalksten med handledare av rundjärn leder ner till källaren på nordvästra sidan. Källardörren är en raksluten pardörr klädd med koppar och med enkel dekor av hamrat järn.

Gravkapellets interiör

Ceremonisalens golv utgörs av kvadratiska, polerade kalkstensplattor lagda i rader med en slät golvsockel i samma typ av kalksten. Även golvet till kisthissen har samma beläggning och omges av en tunn metallkedja mellan stolpar. Salen är putsade och avfärgade i brutet vitt. Ljuset var lite svagt, men eventuellt är kulören svagt gultonad. En senare inbyggnad vid entrén har en stående omålad lockläktpanel. Väggen går inte ända upp till takfoten och överst på väggen finns en dold ljusramp. Det höga taket är öppet upp i lanterninen och täckt med smala brädor målade i blågrått med svepande penseldrag och ger en stiliserad illusion av himmel. Lanterninen ger ett ljusinsläpp. Den är vitmålad med konvexa väggar mellan de fyra fönstren, som har spröjsade innerbågar av trä. Taket avslutas nertill av en bred vitmålad takfot, som bärs upp av profilerade konsoler. I takvalvet finns tre smala bindbjälkar, som är målade med enkel dekor i fornnordisk stil. Till vindfånget mot entrén finns en raksluten laserad pardörr i trä med fyra utanpåliggande fyllningar i var dörrblad.

Ceremonisalens nordvästra del.

Ceremonisalens sydvästra del.

Ceremonisalens sydöstra del.

Ceremonisalens nordöstra del.

I sydöstra takfallet finns en djup nisch ut till oxögat över entrén. Över altaret sitter ett högt och smalt fönster, som sedan 1976 är försett med en glasmålning i fastskruvad metallram. Motivet är korset med Kristi fem sår markerade. Själva altaret står på ett podium av kalksten. Det är troligen murat i tegel med en putsad yta, avfärgad i vitt.

Altarskivan är av polerad kalksten. Altaret står i en grund, svagt välvd nisch. Nischen finns markerad på originalritningarna. Altartavlan utgörs av ovan beskrivna altarmålning. Under fönstret står det skrivet med målade bokstäver "IN HOC SIGNO VINCI". Utmed väggarna i nordöst och sydväst står rader med trästolar med tygklädd sits. I sydvästra hörnet står en

elorgel. Nummertavlorna är laserade träskivor med profilerad ram. Enligt historiken är vägglampetterna specialtillverkade 1976 och de har en tjugotalsklassicistisk prägel.

Altaret med glasmålning.

Signering av glasmålningen.

Entrén mot vindfånget.

Förrummet.

Entrépartiet är inbyggt och dess västra del inrymmer idag ett förberedelserum med heltäckande matta, målad glasfiberväv på väggarna och målade skivor i taket. Den östra delen

är öppen in mot ceremonisalen och inredd till kapprum med plastmatta på golvet, målad glasfiberväv på väggarna och målade skivor i taket. I västra väggen finns en dörr, som inte används, mot entrén. Själva entrépartiets golv är lagt med kalksten, lika ceremonisalens, och de putsade väggarna är avfärgade i mättat gult. Hörnen är konkava. I taket sitter en målad glasfiberväv. Laserad pardörr till ceremonirummet och laserade dörrar av samma typ, men med ett dörrblad, till förberedelserummet och till kapprummet (används ej). Pardörrar i sydöst i en korgbågig öppning. Dörrar och dörrfoder är troligen original.

Källaren under gravkapellet har en nedgång i nordväst som leder till ett förrum med dörrar till toalett och dusch, städförråd, elcentral m m och till ett förrum till kylrummet och rum för urnor och aska. Golven är belagda med gjutna polerade plattor med synlig sten, plastmattor eller har ingen beläggning. Väggar och tak är huvudsakligen putsade och vitmålade. Dörrarna är enkla skivdörrar. Pardörren till källartrappan är klädd med skivor på insidan.

Källaren.

Förrum till bl a kylrum.

I kylrummet är det plastmatta på golvet, putsade och målade väggar och plattor i taket. I ett separat utrymme finns kisthissen.

Kulturhistorisk bedömning

Begravningsplatsen/kyrkogården

Ödeshögs begravningsplats med dess gravkapell, grindar, träd och trädkrans är en väl sammanhållen miljö med mycket höga kulturhistoriska värden. Begravningsplats, grindar och gravkapell är ritade av samma arkitekt: Göran Pauli vid Kungliga Byggnadsstyrelsen i Stockholm. Av stort kulturhistoriskt- och miljöskapande värde för hela miljön vid begravningsplatsen är bland annat träden i trädkransen som visar på det parkideal som blev vanligt på landsortskyrkogårdarna framförallt under 1800-talet. De grusbelagda gångarna, grindarna och träden i kvarterens utkanter och enskilda träd i kvarteren är idag mycket

väsentliga för begravningsplatsens symetriskt uppbyggda plan. De olika beståndsdelarna är väsentliga för man skall kunna se strukturerna mellan de olika kvarteren och begravningsplatsens utvidgning. Det samma gäller de rygghäckar som växer i nordväst/sydöstlig riktning i flera av kvarteren. För en mer omfattande kulturhistorisk bedömning hänvisas till separat rapport om Ödeshögs begravningsplats.

Gravkapellet

Ödeshögs gravkapell invigdes 1927 och var ritat av arkitekt Göran Pauli vid Kungliga Byggnadsstyrelsen, senare stadsarkitekt i Jönköping. En jämförelse med originalritningarna visar att kapellet har en helt bevarad exteriör, möjligen bortsett från källarnedgången. Exteriören är ett exempel på skandinavisk tjugotalsklassicism med de rusticerande partierna vid entré och altarfönster och i övrigt släta fasader. Det finns andra gravkapell i närheten med liknande tak i form av huvar krönta med lanterniner: Stora Åby och Väderstad, som är uppförda på 1930-talet. Gravkapellet i Ödeshög har dock ett särpräglad tak med de indragna partierna och den rikt utformade runda takkupan. Takets spåntäckning följer en äldre kyrklig tradition. Den välbevarande exteriören ger ett mycket stort kulturhistoriskt värde. I interiören är det osäkert om arkitektens intentioner när det gäller dekor kom till utförande. Altarnischen och det höga altarfönstret hör dock till de ursprungliga planerna, liksom takets utformning. Även om målningen troligen är senare stämmer den kulörmässigt överens med beskrivningen från 1926. Interiören präglas i övrigt av ombyggnaden 1976 med kalkstensgolv och laserade eller omålade snickerier. Entrépartiets utformning med vindfång är troligen också från 1976, men om det fanns någon tidigare förändring efter 1927 har inte framkommit vid denna utredning. Altaret och altarfönstrets glasmålning är inredning och konstnärlig utsmyckning som tillkommit 1976. De delar av interiören som hör till utformningen 1927 har mycket stora kulturhistoriska värden, men även delar av 1976 års inredning, framför allt glasmålning och altarutformning har stora kulturhistoriska värden.

Sammanfattning

- Ödeshögs gravkapell har ett mycket stort kulturhistoriskt värde i exteriören, som i stort sett är oförändrad sedan byggtiden på 1920-talet. Kapellet är ett gott exempel på den skandinaviska tjugotalsklassicismen med rusticerade partier och i övrigt släta fasader.
- Det speciella spåntäckta taket med indragningar i takfallet, lanternin och rund takkupa är mycket karaktäristiskt.
- I interiören har de ursprungliga inslagen såsom tak och takfot samt altarnischen ett mycket stort kulturhistoriskt värde.
- Delar av 1976 års inredning, framför allt glasmålning och altarutformning har stora kulturhistoriska värden.

Att särskilt tänka på vid förvaltningen

Exteriören är i stort sett oförändrad och ska bibehållas. Reparationer utförs med traditionella material. I interiören är takets utformning och bemålning viktig för rummets karaktär, liksom altarnischen med altarfönstrets glasmålning.

En renovering av kapellet planeras att utföras under 2011 enligt handlingar upprättade av ATRIO arkitekter Västervik AB.

Begravningsplatsens ursprungliga del, grindar och gravkapell är alla ritade av arkitekt Göran Pauli och därför en enhet som ska bevaras, liksom intrycket av gravkapellet som en central punkt på kyrkogården.

Befintliga skyddsformer

Begravningsplatsen och gravkapellet är skyddade enligt Lagen om kulturminnen 4 kap.

Källor

Förslag till: Ut- och invändig renovering. Ödeshögs gravkapell. ATRIO arkitekter Västervik AB. Västervik 2009.

Kulturhistorisk inventering av kyrkor och kyrkomiljöer utförd av Östergötlands länsmuseum 2003-

Kulturhistorisk kyrkogårdsinventering utförd av Östergötlands länsmuseum 2002-

Östergötlands läns museums topografiska arkiv

Kartor

Ekonomiska kartan, blad 084 16, Ödeshög, 1983.

Händelselista

Företeckningen gör inga anspråk på att vara komplett. Den bygger enbart på nedan redovisade källor och kan i framtiden komma att revideras.

1925-1927 Nybyggnad. Gravkapell. Arkitekt Göran Pauli, Kungliga Byggnadsstyrelsen, Stockholm. (ÖLM top)

1976 Ändring – restaurering, interiör. Invändig ommålning. Ny golvläggning och inbyggnad av biutrymmen. Kistrum och personalutrymmen i källaren. Johannes Dahl Arkitektfirma i Tranås, ingenjör Erik Persson. (ÖC 1976-11-09)

1976 Fast inredning – glasmålning. Ritad av ingenjör Erik Persson och utförd av glaskonstnär Winfried Baier, Tranås. (ÖC 1976-11-09)

Källor

ÖC – Östgöta Correspondenten.

ÖLM top – Östergötlands läns museums topografiska arkiv.